

mulatni fognak azon, ha az országunkat úgy szervezzük meg, hogy az ország gyöngéje maradjon, csak a kormány legyen erős; ez a törvény meg fogja győzni a nemzet azon részét, mely tud még gondolkodni s melynek szelleme nem merevedett még meg az üres jelszavak hatása alatt, hogy azok a formák, melyekben a nemzet erejét kereste, a nemzet gyöngeségének kuforrásai s azok a formák, melyeket a szabadság biztosítékainak tekintett, veszélyeztetik a szabadságot.

Eseményekben és érvekben milyen csudá-

latos gazdag közéleti harcot vívtak valaha a magyar politikai élet kiválóságai, amikor az önkormányzat bátyjának csak egy-egy követ akarta kimozdítani helyéből a központosító hatalom. S most, amikor a bátyját készülnek lerombolni, sehonnai nem hangzik fel tiltakozó szó, sehonnai nem indul lavina-utjára egy védekező gondolat. Vagy talán »Az Ember Tragédiája« Miltiadesének van igaza s »botor«-ak vagyunk, mert azt hisszük, hogy »Kell még szabadság?«

Jelenkezett a rendőrségen a titokzatos „B. B.”, akit azzal vádoltak meg, hogy egy vásárhelyi lányt belökött a Tiszába.

(A Délmagyarország munkatársától.) A Délmagyarország részletesen beszámolt a vásárhelyi urileány szomoruvégű tiszaparti kalandjáról, amelynek kapcsán megvádolt egy fiatalembert, hogy az lökte be a Tiszába. A rejtélyes eset rendőri nyomozása során megállapították — mint ismeretes —, hogy az urileányt nem akarta senki sem belököni a Tiszába és megállapították azt is, hogy csak egy megjátszott öngyilkossági kísérlet történt. Különös hátteret szolgáltatott azonban ennek a különös kalandnak az, hogy a fiatal leány sétapartnerének kilétét nem tudta a rendőrség megállapítani. A leánynál egy B. B. jelzésű fényképet talált a rendőrség. A fénykép tulajdonosának kilétét azonban a fiatal ön-

gyilkosjelölt nem akarta felfedni a rendőrség előtt. A rendőrség meg volt győződve arról, hogy csak az az ismeretlen sétapartner tudhatna felvilágosítást adni, hogy mi is történt tulajdonképpen a Tiszaparton.

Tegnap délelőtt azután jelentkezett a rendőrségen egy fiatalember, aki elmondotta, hogy ő volt az, aki a vásárhelyi urileánnyal sétált a Tiszaparton. Sétálás közben összeveszték, mire ő azonnal otthagya a leányt. Így nem tud tovább arról, hogy a leánnyal mi történt. A tiszaparti eset a fiatalember vallomása után teljesen tisztázódott és bebizonyosodott az, hogy a vízbelökési mese csak a kétségbeesett fiatal leány fantáziájában született meg.

Ki akarta furni a Wertheim-kasszát, — végül dióbelet lopott.

Sikertelen kasszafurási kísérlet az Attila-uccában.

(A Délmagyarország munkatársától.) Péntekről szombatra virradóra vakmerő kasszafurást kíséreltek meg a Stern Alfréd cég Attila-uccai diótörődjében. Az Attila-uccának a Valéria-tértől a Mars-térig terjedő része az éjjeli órákban teljesen elhagyatott. Egy-két gázlámpa pislákol csak a sötét uccában, amelynek középső részén, a Nyári-féle házban van Stern Alfréd diótörődje. A karácsonyi ünnepekre a cég nagymennyiségű diót dolgozott fel. A diótörődjének a legutolsó napok nagy forgalma érlelte meg a betörőben azt a gondolatot, hogy levizitel éjszaka az üzletben, ahol dus zsákmányt sejtett.

Valószínűleg éjjel után kezdhette meg munkáját az eddig még ismeretlen tettes. Alkuléscsal felnyitotta az üzlet redőnyét és ajtaját, azután újból lehuzta a redőnyt, betette az ajtót, majd hozzálátott a munkához. Legelőször a Wertheim-kasszával foglalkozott, azon-

ban itt minden kísérlete kudarcot vallott. Nem tudta megfurni a kasszát, amelyen jól látszik a betörő működésének nyomai. Miután ez a terve nem sikerült, az asztalfiókot kezdte fészegetni. De itt is pechje volt, mert az összes fiókok Wertheim-zárral vannak ellátva és így a betörő a fiókok tartalmához sem tudott hozzáférközni.

Látva a teljes sikertelenséget, naturáliák szerzéséhez látott. Szorgos kutatásai ellenére sem talált dióbelet egyebet. Ez sem hozta azonban zavarba a betörőt. Felpakkolt jónéhány kilót a karácsonyra elkészített dióból és meglepett.

A betörést Stern Alfréd a kora reggeli órákban jelentette a rendőrségen, ahonnan detektíveket küldtek ki a nyomozás lefolytatására. A betörő kézrekerítésére a rendőrség megtett minden intézkedést.

Apponyi állásfoglalását osztja Wolff ezredes, az osztrák fekete-sárga legitimisták vezére.

Erélyes állásfoglalás az antiszemitizmus és a numerus clausus ellen. — Az osztrák legitimisták Burgenlandot vissza akarják adni Magyarországnak.

Bécs, december. (A Délmagyarország tudósítójától.) Apponyi, Berzeviczy, Gömbös és Zichy János gróf polémiái ismét a régi monarchia valamilyen új formában való feltámasztásának terével foglalkoztak. Természetes, hogy a legitimisták céljai az utópiák birodalmába tartoznak. Erdékesnek tartottam felkeresni az osztrák legitimisták harcos vezérét, Wolff Gusztáv ezredes, a fekete-sárga császárhű néppárt elnökét. Első kérdésem Apponyi Albert gróf és Berzeviczy Albert vitájára vonatkozott. Wolff ezredes erről a következőkben fejtette ki véleményét:

— Mi már régen sürgettük, hogy a magyar legitimisták valljanak színt egy esetleges új perszonálunió kérdésében és ezért hálásak vagyunk Berzeviczynek, hogy cikkével nyílt állásfoglalásra kényszerítette a magyar legitimista tábor különböző árnyalatait. A fekete-sárga császárhű néppárt teljesen magáévá teszi Apponyi Albert gróf állásfoglalását és a magyar néphez is Apponyi mögé kellene sorakoznia, mivel Magyarország jövőjét kizárólag az Ausztriával való perszonális unió biztosíthatja. (?)

— A mi programunk a lehető legszorosabb politikai és gazdasági viszony Ausztria és Magyar-

ország között — a Habsburgok jogára alatt. Az osztrák legitimisták a legnagyobb önzetlenséggel törekednek céljaik megvalósítására és nemcsak a császárkérdésben, hanem minden téren következetes hívei a legitimizmusnak, a törvényszerűségnek. Ennek megfelelőleg elismerik Magyarország jogos igényeit Burgenlandra és készek ezt a területet bármikor visszaadni Magyarországnak. Gömbös álláspontját, aki a Habsburgok helyett szabad királyválasztás útján esetleg egy másik földi dinasztia akar Magyarország trónjára ültetni, érthetetlennek tartom és remélem, hogy Apponyi Albert grófnak, Magyarország legnagyobb élő fiának sikerülni fog a magyar nemzetet az ilyen törekvések elfogadhatatlanságáról meggyőznie.

— Igen érdekelné ezredes urnak, mint öreg katonának és konzervatív politikusnak véleménye az antiszemitizmusról, a numerus claususról és a fasizmusról.

— Lelkiismeretellen uszítók a nacionalizmus nemes fogalmát azonosítják az antiszemitizmussal, — felelte Wolff ezredes. — Az antiszemitizmus, mint általában minden faji gyűlölet jogosulatlan és dőre, Legitimista szempontból is elítélendő,

mivel növeli az ellentéteket az állampolgárok között és azáltal megnehezíti a restaurációt.

— Ami speciálisan a numerus clausust illeti, úgy ez ellenkezik a XX. század szellemével, a felvilágosodás és a demokrácia korával. Ettől eltekintve azonban, teljesen jogosulatlannak tartom annyi ezer szorgalmas és tehetséges fiatalember és leány elzárását a tanulás lehetőségétől azzal a megokolással, hogy ezek zsidó származásúak.

— Az erdélyi pogromok annyira szomorúak, hogy nem szívesen beszélek róluk. Kétségbeejtő, hogy a nagy háború után ilyesmi még előfordulhat. Rá kell azonban mutatnom arra, hogy a nagyváradi és kolozsvári tragédiák főrendezője, Cuza professor, Gömbös és Eckhardt urak, a magyar nacionalizmus patentírozott kisajátítóinak szövetségese.

— Befejezésként még egy kérdés: miként vélekedik ezredes ur a békeszerződés revíziójának lehetőségéről?

— A világháborút követő békediktátumok hatatlansága egyre jobban kitűnik és mindinkább közeledünk a revízióhoz. Eppen azért Rothermere lord akcióját lelkesen helyeslem és csupán azt tartom érthetetlennek, hogy miért kapcsolja ki szinte teljesen Burgenlandot a revízió komplexumából. Hiszen ma már világos, hogy az ántánt Burgenlandot csupán azért szakította el Magyarországtól és azért adta Ausztriának, hogy a két ország között elvessze a tartós viszály magvát és így a közeledést megnehezítse.

Szép szavakat mond Wolff ezredes, de a császárhű fekete-sárgák koncepciója — utópia.

Ligeti Erzs.

BOHN FÉLE ÉTTEREM

a szegediek és környékiek kedvenc találkozóhelye, az ünnepek alatt különösen gazdag menüvel, elsőrangú borokkal és a világhírű Szent István Porter Sörrel kedveskedik mélyen tisztelt vendégeinek. Számos látogatást kér Knappe János vendéglős.

60 %-al

olcsóbban kapják a

BORSSZEM JANKÓT

DELMAGYARORSZÁG

előfizetői.

A Borsszem Jankó rendes havi előfizetése 1 pengő 50 fillér, de előfizetőink csak havi

60 fillérért

kapják Magyarország legjobb, legvidámabb illusztrált lapját.

A DELMAGYARORSZÁG

nál rendelje meg s a Borsszem Jankót egyenesen Pestről küldik Önnek.

Vitéz Csanádi Géza és neje szomorú szívvel jelentik, hogy szeretett jó anyjuk, illetve mint drága jó anyós

őzv. Csanádi Imréné szül. Becsey Cecília

f. hó 23-án d. u. rövid szenvedés és az egyházi szentségek felvételét után váratlanul elhunyt.

Temetése f. hó 25-én, vasárnap délután 4 órakor a Kossuth Lajos sugárút 113. számú gyászházból lesz.

937